

Sosnowica p. Włodawa.

ogród dworski

Przebieg Techniczny.

5) Dwór w Sosnowicy (pow. włodawski). W dalszym ciągu ten sam delegat przedstawił referat, poparty zdjęciami fotograficznymi i szkicem sytuacyjnym, o starym dworze w Sosnowicy, należącym niegdyś do rodziny Sosnowskich. Dwór drewniany, otynkowany, o układzie typowym narożnikowym, pokryty niełamanym wysokim dachem gontowym, sięga XVII w. i pamiętny jest zwłaszcza bytnością w nim Kościuszki, który starał się o rękę wojewodzianki Sosnowskiej. Przed dworem, symetrycznie do głównej osi, znajdowały się dwa pawilony piętrowe; jeden z nich północny, zachował się w bardzo dobrym stanie i nosi datę r. 1760; przeciwnie leży pawilon, zdaje się identyczny z poprzednim, leży w gruzach i obecnie burzą go doszczętnie. Rozległe stajnie hetmańskie znajdują się również w ruinie; sterczą tylko mury i kominy. Na przedłużeniu osi dworu, w niewielkiej odległości od niego, znajduje się kościół, wzniesiony w r. 1797 przez Teklę Sosnowską, wdowę po hetmanie polnym litewskim, Józefie Sosnowskim. Oś symetrii akcentują dwie swobodnie stojące przed kościołem dzwonnice, tworząc przez to wraz z dworem jedną architektoniczną całość. Kościół jednonawowy, murowany, o stropie pułapowym, nie odznacza się większą wartością artystyczną. Postanowiono zwrócić się do obecnego właściciela Sosnowicy, p. T. Libiszowskiego, z prośbą o wstrzymanie burzenia pawilonu i o ułatwienie szczegółowego zbadania dworu z nadejściem wiosny.